

човича на разходка за Балиефенди. Свирѣше музика въ градината предъ двореца, главоболие. Вечерѣта самичѣкъ трѣгнахъ пеша къмъ Балиефенди, заходѣ слънце следъ 6 ч. и освѣтлената бѣла глава на Рила.

26 мартъ, петѣкъ. Преписахъ закона, изработихъ дѣлъ II за училищата. Студено. Следъ пладне имаше министерски съветъ; Икономовъ сутринѣта замина за Ломъ да посрещне княза. Grand affaire — на Паренсова е даденъ отпускъ отъ княза, дѣлата да предаде на Плеве, очевидно князѣтъ не иска да се срещне вече съ него; embarras [недоумението] на Климента, какво да прави, има само телеграмата отъ Тимлера до Паренсова и никакви известия отъ Стоилова. Съ Хранова и Агура бѣхъ въ редакцията. На 8 ч. имаше събрание у Климента: affaire scandaleuse на председателя на апелацията — прелѣстилъ нѣкое си черно полуциганче софийско момиче (слугинче), което следъ това отишло въ публичнитѣ домове въ Капана (ала дали той е билъ първиятъ). Четохъ своя законъ — прие съ. Доволенъ съмъ. Днесъ е католишкиятъ зеленъ [велики] петѣкъ, човѣкъ забравя календаря.

27 мартъ, сѣбота. Станахъ рано. Отидохъ на австрийската поща, но не застигнахъ Luterotti. Въ къщи писахъ на Саботка (редакторъ на Světozor), на Христова въ Бѣлоградчикъ, на Херм. Шкорпилъ. Преди пладне (нечувано рано) четохъ коректури на вестника, прибѣрзали. Топълъ пролѣтенъ день. За малко прескочихъ въ канцеларията. Обѣдвахъ, следъ това бѣхъ пакъ въ редакцията съ Агура и Хранова, съ Агура излѣзохме на разходка къмъ Балиефенди. Вечеряхъ съ Начовича и придворнитѣ.

На обѣдъ говорихъ съ д-ръ Шишманова, който е чудесенъ глашатай на всичко, каквото става между умѣренитѣ либерали. Опозицията гледала да отстрани Стоилова отъ двореца, той, каже, е който управлява, най-опасниятъ човѣкъ. Либералитѣ искали да задържатъ Икономова и Климента, да образуватъ смѣсенъ кабинетъ, Стоиловъ на правосъдието. Начовичъ ималъ veraltete Ideen [застарѣли идеи], турски отмѣстителенъ духъ. Стамболовъ въ бждещата камара не щѣлъ така да господствува, както въ миналата. Тази камара била по-порядѣчна, по-интелигентна отъ първата, надежди за помирение; консерватори имало малко. Вмѣсто Стоилова искали да турятъ Цанкова. Азъ възразихъ, че князѣтъ не е пленникъ, чийто ескортъ всѣки день да се мѣни, не е заложникъ по добрата воля на Европа, не е Максимилианъ въ Queretaro. Шишмановъ ми разправи за случката съ Павлова.

Начовичъ вечерѣта ми събщи, че князѣтъ билъ въ Букурещъ; въ вторникъ щѣлъ да бжде тукъ, смѣтни известия изъ града. Аферата Паренсовъ; генералчето се вайкало, Rogge complètement abbattu [свършено билъ убитъ]. И капитанъ